גליק און ראכע

סענסאציאנעלער ראמאן

פון א. א.

(פארזעצונג)

— האב איך פארדינט צו הערן אזעלכע רייד ווען איך האב זיך צו־ריקגעקערט פון א קאמף און טויט־געפאר? — האט ער ענדלאך געדר־נערט, — ווי האט איר זיך געקאנט אויפפירן ווי ווילדע חיות, אין דער צייט וואס אייער קאפיטאן, אייער קאמעראד האט געקעמפט פאר אייך אויף לעבן און טויט?

— ווי לייכט האט דאס טערקישע מיליטער געקאנט הערן אייערע גע־שרייען און אויסגעפינען וואו איר גע־פינט זיך.

— קאמעראדן, זייט איר וואנזי־ניק? האט איר גאר קיין פארשטאנד נים.

די מענער האבן נים געוואגט זיי־ערע אויגן אויפצוהויבן. א טויטע שטילקייט האט געהערשט אויף דעם פלאץ.

אטאנאסיאס האט מיט פאראכטונג געקוקט אויף זיי.

— פייגלינגע, — האט ער געזאגט צארנדיק, — ווען איר זייט באנאנגען אן אומרעכט דאן פארענדערט זיך, פארטייידיקט זיך, אבער בוינט נים די קעפ אין קינדערשער שרעק.

— דערט, וואו־רום איז דער קאמף פארגעקומען?

קיינער האט נים געוואגט א וואָרט צו אנטפערן. די מענער האבן אומ־רואיק געקוקט איינער אויפן צווייטן, אבער קיינער האט נים געהאט דעם מוט עפעס צו זאגן.

— זייט איר שטום געווארן? — האט דער קאפיטאן גערונערט, — גאר וואס האט איר געשריען אזוי הויך און מיט אמאל האט אייך דאס לשון אפגענומען?

אלע האבן געשווינגן און די אויגן פון דעם קאפיטאן האבן דראענד גע־פינקלט.

— מודעט, — האט ער באפוילן איינעם פון די באנדיטן, — דערצייל וואס דא איז פארגעקומען.

דער באנדיט, וועלכער האט אין דעם קאמף אטאנאסיאסן שטריינג באַ־שיצט איז איינטערעסיר צוגענאגנען צו דעם קאפיטאן.

ער האט דערציילט דאס דער קאמף איז ענטשטאנען דורך דעם, וואס דער קאפיטאן איז אזא לאנגע צייט נים צוריק געקומען און איינציקע זיינען געווארן פארדעכטיקט.

עס האט זיך געבילדעט צוויי פאר־טייען פאר און קעגן אטאנאסיאסן און דער קאמף איז אימער שטארקער גע־ווארן.

די הענט פארלייגט איבער זיין ברייטער ברוסט האט אטאנאסיאס אויסגעהערט דעם דאזיקן באריכט. ער האט געהייסן דעם באנדיט צוריקצו־קערן זיך אין דער רייע. דאן האט זיין פינסטערער בליק לאנגזאם ארומגע־שוועבט פון איין ברעג צום צווייטן, אזוי וגי ער וואלט אליין וועלן אויס־געפינען ווער עס זיינען די פארדרע־טער.

— די וואס האבן געוואגט עפנט־לאך אויסצודריקן א פארדאכט אויף מיר, האבן איינגנטלאך דעם פארדינט, דאס וואלט געווען איך אויפ־טיקע שטראף, אבער איך וועל אייך שיינקען דאס לעבן.

— נאכדעם ווי איך האב מיט איי־ערע פיר קאמעראדן מיט דער גרעס־טער לעבנס געפאר באקומען דאס אויסלייז געלט און קוים מיט דעם לע־בען אנטלאפן פון דער מיליטער, וועל־כע האט אונז פארפאלגט, מוז איך אייך טרעפן אין אזא קאמף און הערן, דאס איר פארדעכטיקט מיר.

— האב איך נים אימער געזאגט דערפאר, דאס יעדער איינער פון אייך זאל האבן גענוג געלט?

— און איר האט געוואגט צו האבן א פארראכטס אויף מיר, איז דאס ריכ־טיק פון אייער זייט?

די באנדיטן האבן געציטערט.

— מאנועל, — האט די שטימע פון דעם ווייטער געקלונגען, — ווען איך בין געקומען האב איך דיך גע־טערט שרייענדיק הערן פון אלעמען. דו האסט געוואגט צו זאגן, דאס איך בין מיט דעם אויסלייז געלט אנט־לאפן, אזא שורקע, ווען האט אייך דער קאפיטאן באטראגן?

— דו האסט אויפגעפאדערט די קאמעראדן אז זיי זאלן זיך אנפאר־טרויען אין דיין פירערשאפט. ווייסטו ווער דו ביזט? א געוויסלאזער בוב־טאוולשטשיק, וועלכער האט געוואלט אויפרייזן מיינע לייטע קעגן מיר.

— אין דער דאזיקער שטונדע ווערסטו ארויסגעשטויסן פון אונזער בונד. דו מעגסט בילדן א טרופע פאר זיך, איך פארווער דיר עס נים, ווער עס וויל קאן דיך באגלייטן, איך האלט דא קיינעם נים מיט גוואלד.

מאנועל האט נים געקוקט אויף זיינע קאמעראדן, ער האט נים געקאנט גע־פינען קיין ווערטער צו פארטיידיקן זיך.

— נו, קיינער פון אייך וויל נים גיין מיט מאנועלן? — האט ער שפאטיש געפרעגט, קוקנדיק אויף די באנדיטן.

אלע זיינען געשטאנען אומבאוועגט.

— זעסטו, דיין רעדע האט קיין איין אנהייגער נים געפונען, — האט זיך דער קאפיטאן ווידער געווענדעט צו מאנועלן, — דו וועסט אליין מוזן אוועקגיין פון דאנען. דאס אויס־ליין געלט האסטו פארלאָרן, דאס אטאנאסיאס שטעלט קיינמאל נים איין זיין לעבן אין קאן פאר א פאר־רעטער.

ער האט ארויסגענומען א קליינעם טייסטער מיט גאלד און ער האט עס א וואַרף געטאן מאנועלן צו די פיס.

— דאָ האסטו געלט אויף געוויינ־לאכע אויסנאכן.

ער האט זיך שטאלץ אפגעקערט פון אים, דאן האט ער א וואונק גענומען צו זיינע צוויי באגלייטער וועלכע האָ־בען אים געהאלפן צו טראגן דאס אויסלייז געלט, זיי זאלן צוקומען גע־ענטער.

— לייגט דא דאס געלט אוועק. דאס צוטיילן זיך זאל זיך גלייך אפמאכנען, איך וועל צוערשט נעמען א טרונק וואַ־סער.

אייניקע מענער זיינען געשווינד אוועק ברייגנען וואסער, אום צו דער־מיר, דאס וואלט געווען די ריכ־טיגע פארזיכטיגקייט, זיך שטום פאר זיינע קאמעראדן. האט ער לאנגזאם געגומען וואנדערן זיין וועג, אטאנאסיאס האט אים נאכגעקוקט.

דאן האט ער זיך געזעצט און די באנדיטן האבן אים ארומגערינגלט. מיט א מידער, קלאנגלאזער שטימע האט ער זיי דערציילט פון דעם פאר־ראט פון די טערקן און ווי פריידיג־גער האט אים געקעטעט.

די באנדיטן האבן געשווידערט, הע־רענדיק אין וואס פאר א געפאר זיי האבן זיך געפונען.

מיריאנא איז געזעסן פון דערווייי־טענס און זי האט אומבאוועגט גע־קוקט אויף דעם קאפיטאן, זי האט פארשטאנען דאס זיין לעבן האט גע־שוועבט אין דער העכסטער געפאר.

ווי פריילאך זי איז אים געלאפן אנטקעגן און ווי שפאטיש ער האט זיך אפגעערט פון איר.

דער קאפיטאן האט געענדיקט זיין דערציילונג און זיינע בלישטשענדיקע אויגן האבן פארשנד גערוט אויף די געזיכטער פון די מענער.

איצט ווען זיי ווייסן וואס ער האט געליטן, מוזן זיי זיך שעמען וואס זיי האבן אויף אים געהאט א פאר־דאכט.

אבער אויף זייערע געזיכטער האט מען קיין שאנדע נים געקאנט לעזן. זייערע אויגן האבן געפינקלט, קוקנ־דיק אויף דאס געלט, וואס אין געלעגן לעבן אטאנאסיאסן, און וועלכע מען וועט באלד פארטיילן צווישן זיי.

דאס געזיכט פונם קאפיטאן האט זיך פארפינסטערט, ער האט נים געהאסט די דאזיקע בארגיזן אין וועמען אלע איידעלע געפילן זיינען אפגעשטארבן.

ער האט האסטיק אויפגעריסן דאס געלט קעסטל, וואו דאס אויסלייז געלט האט זיך געפונען, די באנדיטן האבן הויך געשריען פאר פרייד ביי דעם גלאנץ פון דאס געלט.

ער האט יערן איינעם געגעבן זיין טייל און זיינע געדאנקען זיינען גע־ווען פארנומען מיט עפעס אנדערש, נים ווען דאס געלט.

ער האט צוגענומען זיין העלפט, הונדערט טויזנט פראנק און ער האט עס איבערגעגעבן קורד אלי'ן צו האל־טען עס פאר אים.

— זייט גרייט, אין א פערטל שטונ־דע ארום ווען מיר ווייטער מאר־שירן, מיר מוזן שנעל אין מעגלאך פארלאזן דעם דאזיקן פלאץ.

— צוויי פון אייך, אלי און בעלי־טש, וועלן דא בלייבן איינציקע שטונ־דע, ביז די אנדערע צוויי וועלן קומען מיט דעם געפאנגענעם.

— מיר וועלן ווייטער מארשירן, אין דעם געקסטן דארף וועלן מיר גע־פינען אונזערע פערד און פון דארט וועל איך אליין שיקן איינציקע פערד אהער, אום איר זאלט שנעלער קאנען אונטערקומען מיט דעם פארוואונדעד־טען.

דער מענער האבן זיך אויפגעשטעלט ווייטער צו מארשירן און אטאנאסיאס האט זיך פארטראכט אנגעשפארט אן א בוים.

— בלוין פאר דער זינד האט זי מורא געהאט, נים פאר מיין טויט! — האט ער שטערקלאך געמורמלט.

קאפיטל 45

פארהאסטטע קייטן

מיט א פארשטיקטן און שטילן שרעקנס געשריי, איז טואישקא צוריק־געשפרונגען פון איר פארהאסטן מאן, וועלכער האט אויסגעשטרעקט צו איר זיינע הענט.

— ריר מיך נים אן — האט זי געשריען מיט א פארשטיקטער שטו־מע, — דען איך האס אין פאראכטע דיר.

אנפאנגס האט מאהאמעדס געזיכט צארנדיק געפלאמט, דאן אבער האט זיך א טויוולשער שמייכל באוויזן אויף זיינע דינע ליפן.

— ריר מיך נים אן — האט די בלאסע פרוי ווידער געשריען און איר לעצטע שבת אוונט האב איך געזעען א פארשטעלונג אויפגעפירט פון "ווי־ניפעג ליטל טעאטער", א דראמע אין פיר אקטן פון הערמאן הייערמאן, גע־שפילט פון א גרופע וויניפעגער אמא־טארן, פון וועלכע א סך פראפעסיא־נעלע שוישפילער וואלטן זיך געמאגט לערנען די קונסטס פון טעאטער שפיל, און דעפעקט פאר דער בינע.

"די גוטע האפענונג" איז דער נא־מען פון דער דראמע. דער פערפאסער הערמאן הייערמאן (וועלכער איז אנב א איד) שפיגלט אפ אין "די גוטע האָ־פענונג" דאס טראגישע לעבן פון די פיש־פאנגער אין האלאנד. אויף א קינ־סטלערישן אופן מאלט ער דאס לעבן פון די פישערלייט מיט זייער באנצער נאטירלאכקייט. זייער פשוט'קייט, לי־בע און העלדישקייט, און מען זעט פאר זיך די גרויסע אומגערעכטיקייס פון דער הערשנדיקער געזעלשאפטלאכער אדרענונג.

הערמאן הייערמאן מאכט נים קיין דירעקטע אנקלאגע קעגן די פיש־פאנג נאטאן. "מיר נעמען צו די פיש, און מאנכמאל. "מיר נעמען צו די פיש, און נאט נעמט אונז צו", זאגט אן אלטער אויסגעדינטער פיש־פאנגער.

"מענשן עסן פיש און אימיצער דארף די פיש פאנגען". אין "די גוטע האפענונג" ווערט אבער אפגעשפיגלט דאס טראגישע לעבן פון די פיש־פאנ־גער וועלכע זיינען געצוואונגען צו מק־ריב זיין זייערע לעבנס — געצוואונגען דערפאר, ווייל זיי האבן נים קיין אנ־דער ברירה, דאס איז זייער איינציקע פרנסה און זיי האבן נים קיין אויסוועג און מיטלען פון וואנען צו ציען זייער חיונה.

אונטער אזעלכע באדינגונגען זיינען זיי געצוואונגען צו שווימען אויף אלטע, אפגענוצטע שיפן איבערן גרויסן ים צו פאנגען פיש — שיפן וועלכע זיינען גוט פארזיכערט פון אן אומגליקס פאל, אבער נים די פישער. זיי, די פישער, דארפן פארזארגן די וועלט מיט פיש, זייערע באלעבאטים מיט פעטע פאר־דינסטן און אליין זיין אונטערגעווארפן די קאפריזן פונם וועטער, זיין גרויס צו געפינען זייערע נאסע קברים אונם אפגרונט פון ים, איבערלאנדיק זייע־רע פרויען און קינדער אויפן חסד פון די גוטהארציקע און גאטס פארכטיקע דאמען . . .

ווי געזאגט, איז "די גוטע האפענונג" נים קיין דירעקטע פראפאגאנדע. חיי־ערמאן שרייט נים "ארונטער מיטן קאַ־פיטאליזם", ער דעקט אויף בלויז אויף א קינסטלערישן אופן דאס טראגישע לעבן פון די פיש־פאנגער, און אונטער וועלכע באדינגונגען זיי זיינען גע־צוואונגען צו ארבעטן.

די פישערלייט זיינען חלילה נים קיין רעוואלוציאנערן — זייערע פרויען און ווייס נים. אין ערגסטן פאל ווערן זיי אלמנות און זיי — ווייזנען... און טאַ־מער געפינען זיך א פאר איינערע פיש־פאנגער וועלכע זאגן זיך אפ צו ריזיי־קירן מיט זייערע לעבנס און ווילן נים שווימען אויף אזעלכע אלטע צעברא־כענע שיפן ווי "די גוטע האפענונג", נעמט מען זיי מיט פאליציי צו דער ארבעט. זיי האבן אונטערגעשריבן קאנ־טראקטן מיט זייער באלעבאס און זיי־ער מוטער רעדט זיי נאך צו, זיי זאלן גיין צו דער ארבעט. א פישערמאן דארף זיין בראוין און מונטער, זאגט זי, נים געקוקט אויף דעם וואס זי האט שוין פארלאָרן איר מאן און צוויי זין אין דער פיש־פאנג אינדוסטריע. און זי שעעט הויך די טוכה פון איר באלעבאס וועלכער גיט איר אן אדוואנס אויף איר זונס שכירות, און צאלט איר 2 שיילינג א וואך דערפאר וואס זי רייניקט און וואשט זיין אפיס.

אין א באגרעניצטן פלאץ פון א רע־צענזיע איז אוממעגלאך איבערצוגעבן די דראמאלן מיט אלע פיינע שטריכן פון "די גוטע האפענונג", כאטש עס פאר־דאָגט א ליינגערע אפהאנדלונג. דער אינהאלט איז זייער אינטערעסאנט און די פראבלעם — אן אנגעוויטיקט.

איך וויל אבער באטאנען, אז אויב אין דעם איצטיקן "וונהופי" און דזשעז דור געפינט זיך א גרופע הינע געבאָ־רענע יונגעלייט און מיידלאך וועלכע באמיען זיך צו שפילן אזא דראמע, זיינען זיי ווערט באגריסט צו ווערן, און א באזונדער באגריסונג צו מר. דזשאן גריג פאר זיין זייער פייגער רעזשי. ער שטורעם אין דרינען אקט אין זייער געלונגען און דער גאנצער פערסאנאל באציט זיך צו דער זאך זייער ערנסט. פאגגנדיקע האבן זיך באטייליקט אין דער אויספירונג:

(וועגנדאלין סטיינטאן, לעאן טעס־לער, הערלאך גלייזערמאן, מינעטא מיז־נער, גאדדאן אי. סטיינער, פרעד אי. העגדלי, באַרטלי בראון, איירין אי־וואנס, פלאָרענס סטאוועל, דזשאן דע קלארק, פלאָרענס ענרייט, גלעדווין רייי־קראס, סטענלי מ. טוירנער, מערי מע־קיי, סארא שטיינבערג, דזשאן טייט, בערנארד קעלי און עלען קאסטעל.

דער גאנצער אנסאמבל האט גע־שפיקט אויסגעצייכנט און די פארשטע־לונג איז ארויסגעקומען נאטירלאך און עס מאכט א וואונדערבאר איינדרוק.

איך רעקאמענדיר יעדן איינעם, ווער עס האט נאר א חוש פאר בעסערן טע־אעטער, צו גיין זעען די "גוטע האפע־נונג" וואס ווערט נאך געשפילט היינט אונטם, דינסטאג און מיטוואך אין ליטל טעאטער.

באזונדערס רעקאמענדיר איך אלע אידישע דראמאטישע קלובן פון ווינ־ניפעג און מערב קאנאדע זיי זאלן שפילן די דאזיקע וואונדערבארע דראמע.

מר. נ. ב. זימערמאן האט מיך איינ־געלאדן צו זעען די דאזיקע דראמע. א שיין דאנק אים. דאס איז א פארשטע־לונג צו לערנען און מאכט צו פאר־טראכטן זיך . .

אידנברידזשער נייעס :: פון מ. אוסישקין

זונטאג נאוועמבער דעם אכטן האָ־בען מיר דא געהאט מיין יערלאכע (חזקה) פארטי (ס'איז נים אלעמאל די זעלבע צייט). ס'איז הייז־יאר ארויסגעקומען אביסל שפעטער ווייל איך האב געווארט אז די שטאט וואס איז אלעמאל אונזער טאן געבערן אין אלעס; ווי וואס פאר א קליידער וואס פאר א מאדעס, ווי אזוי אויסצופוצן זיך, ווי אזוי צו רעדן, צו לאכן, און אפילו ווי אזוי צו טאנצן און א. וו., איז אויך אונזער אנזאגערן ווי אזוי פארטיס זאלן זיך רופן. טי פאר־טי, ברידזש פארטי, קייק פארטי (מש־מעות נים אלע נעמען ווייס איך) און ווי מ'דארף זיך פארברייגגען אויף א פארטי, וואס פאר א סינגארעטלאך די פרויען און וואכערע די מענער דארפן רויכערן. ווי אזוי מ'דארף זיך באנוגן מיטן ש"ס קטן, ווי ס'זאל זיך רופן: וויסט (און פוסט), אדער ברידזש (משמעות אז אויף דא בין איך א גרויסער עס הארץ). האבן זיך אבער נים געקאנט דערווארען, וואס זיי־נען פון דעם זעלבן מין, זיינען מאקע די זעלבע מערקווירדיקייטן. און מיר האבן אנך אזא יאר ווי 31 19, ווען מ'לינט ניין איילן אין דער אדמה, און מיר פארמערס קבצנים האבן קוים אונזער איינענעם חוש אויסגעקריגן א נאמען פאר דעם אונזס אין ענגליש — א האדר טיים סאפער. אין אידיש? עבעיס פון צדקה, און איבערהויפט פאר דער אידישער קאלאניזאציע.. מיין פען איז האס צו שוואך אויפ־צושרייבן, און דאס וועלן געווים טאן פעאיקערע פון מיר, אבער איך קאן זאגן וואס מיר האבן געפילט ווען ער האט עס געליינענט.

מיר ארימע פארמערס ווייסן דעם טעם פון נויט. און מיר קאנען אויך אפשאצן דאס ווערט ווען הילף קומט אין צייט. אגב אין די אייניע זייער א נאבעלע. ארויסגעמען דעם ווינט און רויך אידן פון דער שטאט און אוועקזעצן אים אויף לאנד, וואו ער קאן דאנען אז אויינענע היים, אז ער־לאכע באשעפטיקונג, און איבערבייטן זיין נאנצע האנדל־וואנדל פסיכאלאגיע אז א מיזאמן, נוצלאכן און פראדוק־טיוון מענשן, איז ווער קאן עס אזא טאט נים פארהערלאכן.

איך דאנק אייך אלע פריינט, קליי־נע און גרויסע וואס האבן אין דעם אוונט אנגעפילט מיין הויז. ס'איז נאך אמאל א באוויין, אז מיר זיינען נים אזוי אייגזאם, אז מיר געפינען זיך אין א גרויסער פריינטלאכער מש־פחה. און באראבטיקט שוין אונער צופרידנהייט.

* * *

די אידברידזשער פארמער קולטור געזעלשאפט פארבאריטעט זיך צו פייערן דעם הונדערט יאריקן געבורטס טאג פון משה באראן הירש וואס קומט אויס דעם ניינטן דעצעמבער, 1931. און פערציק יאר זינט די יק"א עק־זיסטירט, זונטאג דעם 13טן דעצעמ־בער.

פון מאָריס גוסין

(דעצענזיע)

"די גוטע האָפענונג", א פיינע דראמע פיין געשפילט

אז איך פלעג אמאל הערן אז א פארמער איז א מערקווירדיקן וואס ניט אלע קאנען פארשטיין, פלעגט עס מיר וואונדערן. סטייטש, מיט וואס זאל זיך דער פארמער אונ־טערשיידן פון דעם שטאטיקן ארבע־טער, דאכט זיך דער זעלבער מין הערעפאשניקעס (און די זעלבע גבי־רים), אבער איצט ווען איך בין אליין דער פארמער, און טאקע די מערק־ווירדיקע חיה אויף, וואונדערט שוין מיר מער ניט. און איך פארגלייך דעם פארמער צו א חיה, א באשעפעניש וואס האט אין זיך א סך לעבנס, ווי א פליג למשל.

זי אומגעארמט. ער האט זי מיט גוואלד צוגעצוינגן צו זיך און זיין הייסער אטעם האט געשווענט איבער איר.

די האפונגסלאזע פארצווייפלונג האט נייע קרעפטן געגעבן דער אומגליקלאָ־כער טואישקאן. מיט איבערנאטירלאָ־כער קראפט האט זי זיך באפרייט פון זיינע ארעמס און זי האט אים אפ־געשטויסן פון זיך.

א שרעקלאכער צארן האט זיך אויף זיין געזיכט באוויזן.

— הא, מיר האסטו אן געוואגט צו טאן? — האט ער גערונערט, — מיר, דעם מעכטיקן מאהאמעד, בעי־ווענען מיר וויזלן.

— איך שטיי מיט דיר מער אין קיינע פארבינדונגען נים! — האט זי אנטשלאסן געגעבן פערט און זי האט זיך שטאלץ אויפגעשטעלט.

— דו האסט אונזן שוין אין דער היים שוין געהאט א שיינע, יונגע פרוי, וועלכע דו האסט פארשטויסן צוליב מיר און זי געלאזן שמאכטן אין א גרויזאמער בעפעגענעניש.

— דו האסט מיך הייליק געשווערן, דאס דו וועסט היטן די זיסן פון מיין לאנד און דו וועסט קיין אנדער פרוי נים האבן אויסער מיך, און דאך פלעג־סטו אין געהיים גיין צו א אומגליק־לאכער בעפאלגענעג און דו האסט אויך זי שענדלאך באטראגן.

— ווען איך האב אערפארן פון דיין גערוט אויף דער דאזיקער דיין פארראט דאן בין איך אנטלאפן פון דיין הויז, דען איך וועל זיך מער מיט דיר נים געפינען אונטער איין דאך, דיין געוועלדיגע פרוי לעבט, דו באלאנגסט צו איר און יעדע פאר־בינדונג צווישן אונז איז איבערגעריס סען.

(ווייטערעס קומט)

"וויסט איר אז פאר 2 סענט א טאג

$1500

די דאזיקע פריזן — אין קעש און אין ווערטפולע פרעמיעס וועלן אוועק־געגעבן ווערן פריי צו די מזלדיקע געווינער.

פאלגט נאך אונזערע ווייטערדיקע אנאנסן אז איר טעלעפאנירט גלייך אדער ווענדעט זיך שריפטלאך צו

ISRAELITE DAILY PRESS

165 Selkirk Ave. :: Phone 52 213

ווייסט איר

קריגט איר די לעצטע טעלעגראפי־שע נייעס און פובליציסטישע אר־טיקלען וועגן דעם אידישן לעבן און שאפן פון דער גאנצער וועלט, אין דער איינציקער אידישער טעגלא־כער צייטונג "דאס אידישע וואָרט" און דערצו נאך האט איר די געלע־גענהייט צו געווינען איינעם פון די ווערטפולע פריזן פון אונזער גרויסן סירקולישן קאמפיין, וועלכע שליסן איין די סומע פון

וועסטינגהאוז קאלומייר ראדיאָ

אין

Hudson's Bay Company.

INCORPORATED 2ND MAY 1670.

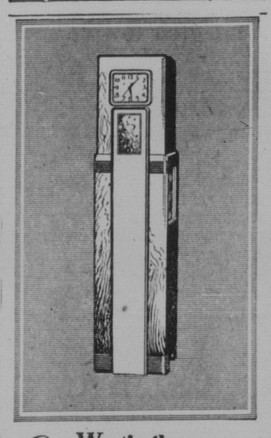

Westinghouse "8" Columaire

א. דזש. מאָריסאָן

אנגעזעענער סאקסאטונער מוזיקער נים זיין גלענצנדסטן לויב געזאגט צו דער וועסטינגהאוז קאלומייר "8": "פייגערע טאג פארהרליצע. בע־סערער באלאנס און וויינינקער שטערונג זעט אויס צו מיר צו זיין בלויז עטאלאכע פון די אנגע־נעמע דערגרייכונגען פון דער קא־לומייר "8" ראדיאָ."

היימאן און העסטרין

באריסטערס, סאליסיטארס און א. וו.
216 — מעקאינטייר בלאק — 216
טעלעפאן 21 627
מר. העסטרינס וואוינונג:
306 סט. דזשאנס עוו., טעל. 53 133

שינבין, מאראזניק און ראָבלין

Shinbane, Morosnick & Roblin
Barristers, Solicitors and Notaries
באריסטערס, סאליסיטארס, נאטאריוס
207-8 Confederation Life Bldg.
457 Main St. Opposite City Hall
טעלעפאן 21 345—6

טשערניאק, קאפשטיין און ספיוואק

Barristers, Solicitors, Etc.
460 מיין סטריט
טעלעפאן 24 591 און 24 666

קאנטאר און דארפמאן

אדוואקאט און נאטארי
CANTOR & DORFMAN
206 קורי בלדג. 233 פארטעדזש עווע.
טעל. 225 89—29 937
רעזידענס:
103 בענערמאן עווע., טעל. 51 353

ה. שולמאן

אדוואקאט און נאטארי
געלט צו לייען אויף 1/2* פראצענט
Schulman & Nitikman.
213 קאנפעדעריישאן לייף בילדינג
457 מיין סט., אנטקעגן סיטי האל
טעלעפאן 462 88

ש. מילער

באריסטער, סאליסיטאר א. א. וו.
S. MILLER, B.A., LL.B.
505 Paris Bldg., Portage and Garry
Phone 22 203
מר. מילערס וואוינונג:
152 ראראוס עווע., טעלעפאן 51 652

דאָקטוירים — Doctors' Directory

IN ALPHABETICAL ORDER

Office	Residence	
53 578	51 250	דר. ס. דזש. בערמאַק, 834 מיין סטריט אפיס שטונדן פון 2—4 און 7—8 DR. J. C. BERMACK
53 181	53 181	דר. י. פערלמאַן, 291 באראוס, קאָר. טשארלס אפיס שטונדן: 3—5 און 7—8 DR. I. PEARLMAN
22 549	52 173	דר. ס. ס. פייקאָף, 308 מעקארטור בילדינג רעז. 372 סט. דזשאנס עווענוי DR. S. S. PEIKOFF
53 915	52 614	דר. סעם ראָדין, ראיאל בענק בילדינג (מיין און סעלקירק) אפיס שטונדן: 3—4 און 6—8 DR. SAM RODIN
26 580	55 936	דר. דזש. ל. ווייסמאַן, 909 באיד בילדינג ספעציאליסט אין נערן, פענכער און מערידן DR. J. L. WISEMAN
		אויגן, אויערן, נאז און האלז
24 465	51 359	דר. ד. מ. דזשענאָף, 830-2 סאמערסעט בלאק DR. D. M. GENOFF

דענטיסטן — Dentists Directory

IN ALPHABETICAL ORDER

Office	Residence	
53 720		דר. מ. ברעגמאַן, סט. 1 סט. דזשאנס בלק. 984 מיין DR. M. A. BREGMAN
55 323	52 749	דר. א. בלום, 598 סעלקירק עווע., סוויט 3 DR. A. BLOOM
54 107	51 519	דר. מ. וואכנאָוו, 402 סעלקירק עווענוי DR. M. WACHNOW
56 056		דר. ס. טשורטשיל, סוויט 1 טריק בלאק, 972 מיין סט. DR. S. H. CHURCHILL